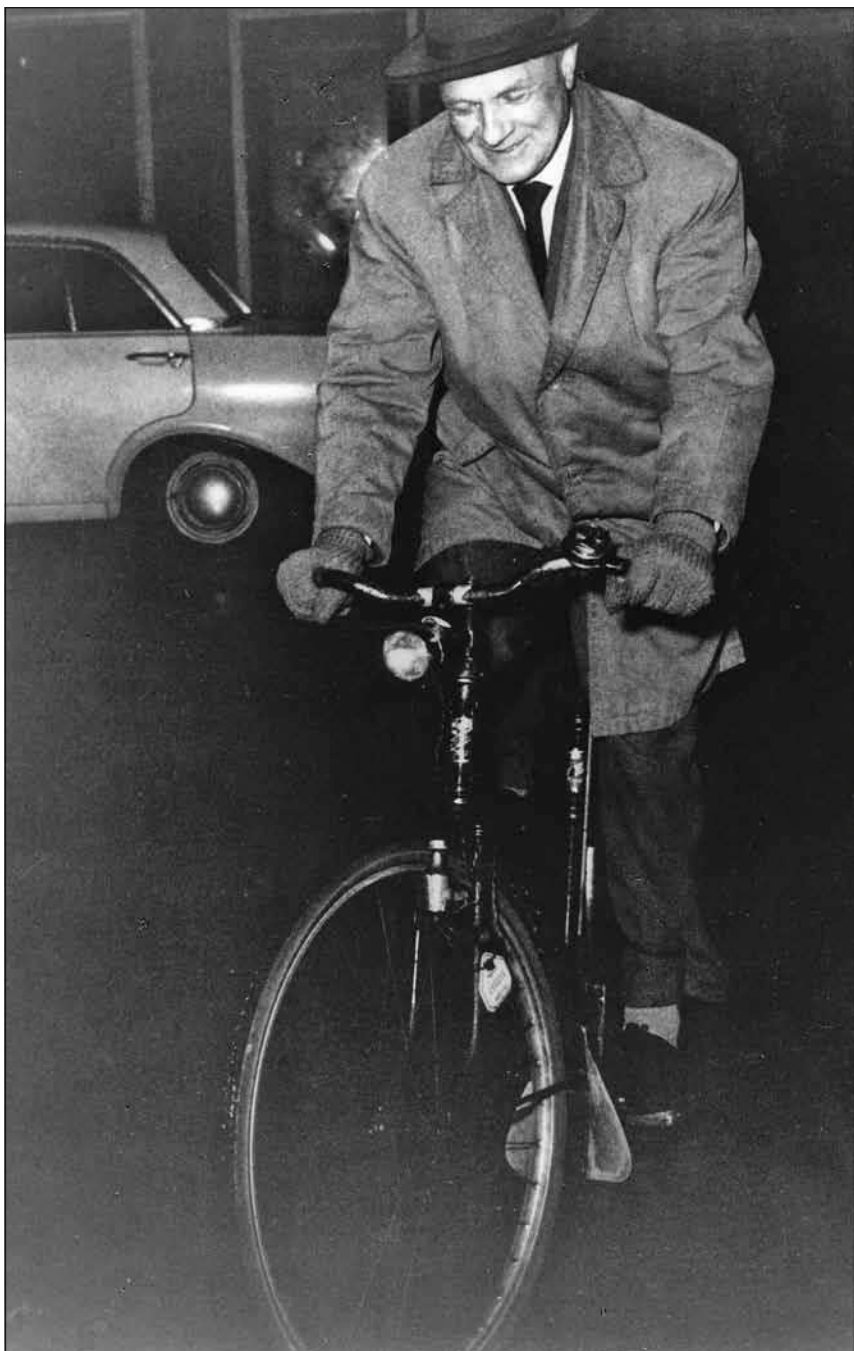

André Demedts was een man die zich het liefst verplaatste met het openbaar vervoer of met de fiets. Omdat dat hem zo kenmerkte, werd bovenstaand beeld gekozen als openingsbeeld in het vernieuwde André Demedtsmuseum.

30 JAAR ANDRÉ DEMEDTSHUIS DE SCHRIJVER-DICHTER IN ZIJN EIGEN HUIS

Ik ben wat verwonderd over de bedrijvigheid omtrent mijn persoon. Weet je, ik leen alleen maar mijn naam uit aan een lovenswaardig initiatief. Ik hoop dat dit huis dat mijn naam draagt, een centrum wordt en blijft waarin jonge mensen elkaar ontmoeten, maar waar ook bejaarden komen die mogen spreken en die zeker zullen luisteren. Dat het een symbool moge zijn voor alle mensen, die over alle verschillen heen, toch één en hetzelfde verlangen hebben: een beetje gelukkig zijn.

André Demedts sprak krachtige woorden tijdens de opening van ‘zijn’ huis op 30 september 1983. Uit zijn woorden blijkt eenvoud: wel tevreden zijn met de waardering, maar vooral ook willen dat anderen er gelukkig van worden, door ontmoeting, door uitwisseling van gedachten. Het ligt helemaal in de lijn van wie André Demedts was: een inspirator. In dit artikel probeer ik de geschiedenis van (bijna) dertig jaar André Demedtshuis te vatten. Ik beperk dit artikel tot de grote activiteiten rond André Demedts zelf. In 2012 is hij twintig jaar overleden, wat meteen een goede reden voor het artikel is. Via de activiteiten wil ik ook terloops de figuur van Demedts schetsen. Dit artikel is dus verre van volledig en heeft die pretentie ook niet. Voor een grondige en diepgravende studie rond het André Demedtshuis en zijn bestuur is het momenteel nog te vroeg. Dat is werk voor de toekomst als er met de nodige nuance en afstand op de soms bewogen geschiedenis van het cultuurhuis kan teruggekeken worden.

ANDRÉ WIE?

Tijdens zijn leven was André Demedts zowaar een Bekende Vlaming. Maar tegenwoordig is zijn ster tanende en veel mensen, ook in Wielsbeke zelf, weten niet meer wie hij precies was. Daarom lijkt het mij noodzakelijk het levensverhaal van Demedts te schetsen.¹

Wij kunnen geen armoe verdragen, ons volk niet zien verloren gaan en we hopen dat er een eeuwigheid bestaat, waar we gelukkig kunnen zijn. Met zo’n granieten uitspraak heb je hem ten voeten uit: André Demedts (1906-1992),

Van augustus tot november 1963 verbleef Demedts in Zuid-Afrika, een blijvende liefde voor hem.

een oer-Vlaamse auteur en culturele spilfiguur. André werd op 8 augustus 1906 geboren op de ouderlijke hoeve *De Elsbos* in Sint-Baafs-Vijve. Zelf boer worden was niet meteen zijn ambitie. Van jongs af grasduinde hij in de bibliotheek van vader Maurits en grootvader Ivo. Hij verslond het werk van Conscience, Verne, Tolstoj, Shakespeare... Demedts liep school in Wakken, daarna in het Sint-Lievenscollege (Gent, 1918-1919) en handelsonderwijs in het Sint-Amandscollege (Kortrijk, 1919-1921). Demedts probeerde het ook zelf: op het college schreef hij gedichten en toneelstukjes. Maar de dood van grootvader Ivo in 1921 veranderde zijn leven. André moest mee aan de slag op de boerderij.

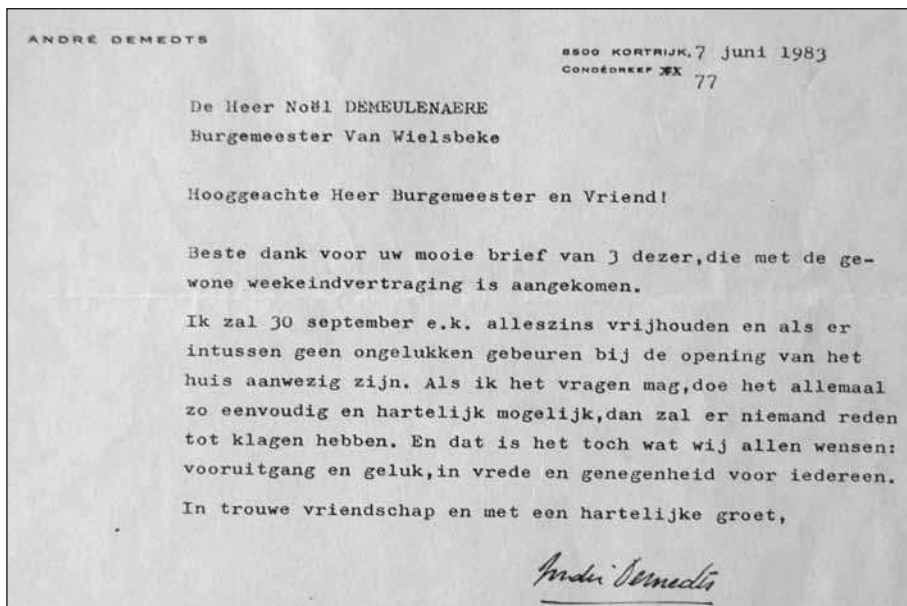
Geen man overboord, dacht Demedts. Maar het bleef niet bij denken alleen. Boeken, een eigen bibliotheek, tijdschriften van alle soort en slag, én schrijven: hij was ervan bezeten. In de donkere winterdagen of na de noeste arbeid 's avonds schreef Demedts. Als achttienjarige publiceerde hij zijn eerste gedicht. Vijf jaar later volgde zijn eerste bundel *Jasmijnen*. In totaal schreef Demedts meer dan tachtig werken (dichtbundels, jeugdboeken, toneelstukken, essays en monografieën, novellen en verhalen, luisterspelen, biografieën en een hele reeks romans). De bekendste zijn onder andere de romantetralogie *De eer van ons volk* en de repressieroman *De levenden en de doden*. Bekende gedichten zijn onder meer *Gelegenheidsvers*, *Lof van mijn land* en *De paarden*.²

Pauselijke bulle waarin André Demedts in 1961 verheven werd in de Orde van de H. Gregorius de Grote, een ridderorde van de Heilige Stoel die sinds 1831 toegekend wordt aan verdienstelijke katholieke leken. (Archief vzw André Demedtshuis)

31 was hij wanneer hij in 1937 in het Heilig-Hartcollege in Waregem na zeventien jaar boeren *selfmade* leraar Nederlands werd. In 1938 verhuisde hij naar Waregem en trouwde er met Germaine Ide. Toen kreeg André Demedts pas echt snelheid. Met de gedrevenheid die veel van zijn provinciegenoten kenmerkt, kleurde hij literaire en culturele bijeenkomsten. De KAJ, de sociale actie, het Vlaamse verenigingsleven was zijn biotoop. In beklijvende voordrachten ijverde de leraar-causeur enthousiast voor de ontvoogding van zijn volk. En voor de culturele integratie van Vlamingen en Nederlanders. Hij gaf meer dan 3.000 voordrachten. Dat is gemiddeld één voordracht per week gedurende meer dan vijftig jaar.

Ook Frans-Vlaanderen en Zuid-Afrika lagen de Groot-Nederlander na aan het hart. Hij kwam in 1945 via zijn goede vriend Stijn Streuvels in contact met Frans-Vlaanderen. Het werd de aanzet van de hele naoorlogse actie voor en in Frans-Vlaanderen. Met de jonge leerkracht Luc Verbeke richtte Demedts in Waregem de Frans-Vlaamse Cultuurdagen in en spoorde hij Jozef Deleu aan om *Ons Erfdeel* uit te geven. Waar Demedts verscheen, inspireerde en bezielde hij. Hij was onder meer stichter, bezieler of medewerker van het *Komitee voor Frans-Vlaanderen*, het *Christelijk Vlaams Kunstenaarsverbond* (en het latere tijdschrift *Vlaanderen*), *Tydskrif vir Letterkunde* (Zuid-Afrika), *Ons Kanton*, *Dietsche Warande & Belfort*, *De Standaard der Letteren*, enz. Op

Brief in verband met de opening van het Demedtshuis (1983, Archief vzw André Demedtshuis).

vraag van Jan Boon (administrateur-generaal van het NIR) werd Demedts in 1949 directeur van BRT West-Vlaanderen. *Niet om zachtjes uit te bollen, ik wil tonen dat iemand die gedichten schrijft niet alleen goed is om fantasieën te beleven, maar ook om verantwoordelijkheid te dragen.* Na zijn pensioen in 1971 bleef hij zich inzetten voor de literaire en culturele wereld.

Demedts stierf op 4 november 1992 in Oudenaarde. Hij was ereburger van Sint-Baafs-Vijve (1966), Nieuwpoort en Waregem en kreeg verschillende prijzen en onderscheidingen: August Beernaertprijs (1946), Toneelprijs van West-Vlaanderen (1955), Joris Eeckhoutprijs (1956), Romanprijs van West-Vlaanderen (1958), Ridder in de Orde van de H. Gregorius de Grote (1961, als tweede Vlaming ooit!), Commandeur in de Orde van Oranje-Nassau (1967), Prijs van West-Vlaanderen (1972), Prijs der Vlaamse Provinciën (1974), Groot-Officier in de Leopoldsorde (1976), Emile Bernheimprijs (1981) en de driejaarlijkse Staatsprijs der Nederlandse Letteren (1990). In 1966 werd hij ook erevoorzitter van de Wielsbeekse cultuurraad. In 1970 kreeg de schrijver-dichter een eigen Demedtsprijs, opgericht door de Marxring. De prijs wordt jaarlijks (ondertussen tweejaarlijks) toegekend aan personen of instellingen die zich in Demedts' geest verdienstelijk maken voor de Groot-Nederlandse cultuur. En alsof dat allemaal niet genoeg was, had hij ook in 1983 zijn eigen huis gekregen.³

OPENING ANDRÉ DEMEDTSHUIS (1983)

Demedts was een man van weinig woorden. Maar als hij sprak, was het altijd raak. Toen toenmalig burgemeester Noël Demeulenaere hem voorstelde van de oude pastorie van Sint-Baafs-Vijve een André Demedtshuis te maken, antwoordde de schrijver: *Doe het allemaal zo eenvoudig mogelijk*. Geen pose, maar oprechte eenvoud. De oude pastorie was Demedts uiteraard niet vreemd, hij had die immers uitvoerig beschreven in zijn boek *De Belgische republiek* (een van de onderdelen van *De eer van ons volk*): *een indrukwekkend gebouw met een verdieping, twee schoorstenen, zes vensters beneden en boven, dat met zijn rug naar het kerkhof en zijn aangezicht naar de rivier gekeerd stond* (p. 266). Demeulenaere wilde de oude pastorie tot een gemeenschapscentrum omvormen om van de dorpskern van Sint-Baafs-Vijve een nieuw Deurle of Sint-Martens-Latem te maken. *Het Demedtshuis zien wij als een belangrijke pool die de aantrekkelijkheid van Sint-Baafs-Vijve – en bij uitbreiding heel Wielsbeke – als centrum voor culturele ontspanning moet kunnen doen toenemen*, zei Demeulenaere bij de opening. Romain Witdouck, de eerste voorzitter van het André Demedtshuis, ging helemaal akkoord: *Ik ben de burgemeester met een bijgetreden toen hij beweerde dat het moest mogelijk zijn om van Vijve [sic] een kunstenaarsdorp te maken. Met zijn ligging aan de oude Leie-arm, zijn Romaanse kerk is het dorp attractief. De accommodatie van het Demedtshuis opent daarbij nieuwe perspectieven*. Niemand kan ontkennen dat het Demedtshuis – samen met de Sint-Bavokerk, Den Aert en het unieke landschapszicht – maakt dat de dorpskern van Sint-Baafs-Vijve een (verborgen) pareltje is.

De eerste plannen om een Demedtshuis in te richten ontstonden al in 1978. Toen werd er een werkgroep opgericht in de nasleep van het *Jaar van het Dorp*. Wielsbeke en zelfs de nationale regering – in de persoon van minister Marc Galle – zorgden voor de nodige subsidies om het nieuwe Demedtshuis op te richten. De restauratie van de oude pastorie kostte 7,5 miljoen frank (zo'n 185.000 euro), waarvan 65 % werd gesubsidieerd. Lode Beck (voorzitter van de Wielsbeekse cultuurraad), Bart Desmyter, Georges Lambrecht, Carlos en Hubert Pauwels (ondervoorzitter-penningmeester), Fernand Verlinde, Dominiek Wemel (secretaris) en Romain Witdouck (voorzitter) waren de voortrekkers van het eerste uur. Ook Demeulenaere was actief betrokken bij de oprichting. Het André Demedtshuis moest echt een hulde aan ereburger André zijn. Het werd een cultureel centrum. Een ontmoetingsplek voor cultuurgeïnteresseerden. Een ontmoetingsplek voor jong en oud.

Vijf jaar en serieuze verbouwingen later vond de plechtige opening plaats. Op 30 september 1983 was het zover. Om 18 uur was er eerst een academische

zitting in sportcentrum *De Vlasschaard* waarbij honderden prominenten uit de culturele en politieke wereld aanwezig waren, waaronder ministers Marc Galle, Daniël Coens, Karel Poma, Hugo Schiltz, gouverneur Olivier Vanneste en de schrijvers Anton van Wilderode en Gerard Walschap. Ook de ambassadeurs van Nederland en Zuid-Afrika waren aanwezig in Sint-Baafs-Vijve. Geen klein bier dus dat verzamelde in de kleine plattelandsparochie. Marc Galle verwoordde het zelf zo tijdens zijn toespraak: *Vandaag hebben vier ministers hier op de eerste rij plaatsgenomen. Allen behoren zij tot een andere partij. Over hun ideologische grenzen heen, scharen ze zich achter het werk en de figuur van André Demedts, en dat hoeft geen verdere woorden meer.* Schrijver Anton van Wilderode was feestredenaar van dienst. Hij vatte de opening passend samen: *Meestal huldigen wij een persoon doordat wij zijn naam aan een straat, een plein of een vereniging geven. Soms prijkt zijn beeltenis op een gedenksteen, een postzegel of een bankbiljet. Eén enkele keer hebben wij voor hem een standbeeld over. Maar telkens weer betreft het een postume plechtigheid. Dit keer gaat het om een gelukkige uitzondering. André Demedts kan in levende lijve de opening van zijn huis meemaken.* De opening van het André Demedts-huis was blijkbaar een unicum in de literaire wereld. Onverstoorbaar, met de eeuwige glimlach op de lippen, liet Demedts – toen 77 jaar – al dat drukke gedoe over zich heen gaan. André volgde stil maar aandachtig in zijn typische houding: met de vingers van de linkerhand schuin naar het voorhoofd toe. Hij beantwoordde de vele lofbetuigingen met de woorden die op het begin van dit artikel geciteerd werden. André bleef steeds die eenvoudige en sobere plattelandszoon.

Na de academische zitting in sportcentrum *De Vlasschaard* wandelden de genodigden in stoetvorm – voorafgegaan door harmonie *Steeds Beter* – naar het André Demedts-huis. Daar volgde de eigenlijke opening. De gedenksteen van de onthulling vertelt het volgende: *A. Demedts-huis. Dit huis werd heringericht als cultureel centrum in het kader van het Jaar van het Dorp – kreeg de naam “André Demedts-huis” uit erkentelijkheid en waardering voor dorpsgenoot André Demedts en familie – werd officieel geopend op 30 september 1983 door burgemeester Noël Demeulenaere in aanwezigheid van schrijver-dichter André Demedts en familie, gouverneur prof dr Olivier Vanneste, minister Daniël Coens, minister Marc Galle, minister Hugo Schiltz, minister Karel Poma, ere-burgemeesters Jozef Lambrecht en Hilaire Van den Hende, schepenen Roland Debucquoy, Paul Claerhout en Noël Mervylde, Julien Desmet gemeentesecretaris, Romain Witdouch voorzitter van de André Demedtsstichting. De plechtige inzegening werd gedaan door E.H. Gesquiere pastoor.* Na de onthulling van de gedenksteen – bedekt met een Vlaamse Leeuwenvlag – nodigde Demeulenaere Demedts uit om ‘zijn’ huis te betreden: *U eerst, wij komen hier bij u thuis.*

Noël Demeulenaere, Romain Witdouck, André Demedts en Lode Beck tijdens de veerbouwingswerken die de pastorie omvormden tot het André Demedtshuis.

André Demedts tijdens de openingsplechtigheid van het naar hem vernoemde Cultureel Centrum.

Met de Vlaamse Leeuwenvulag die de gedenksteen nog bedekt (op de achtergrond), luisteren de vele vooraanstaande genodigden aandachtig toe. We herkennen op de twee foto's samen (vlnr): Lode Beck, Karel Poma, Marc Galle, André Demedts, Noël Demeulenaere, ?, Louis Bril, Dominiek Wemel en ?.

Toespraak door minister Galle bij de openingstentoonstelling met werk van Roger Raveel. De kunstenaar en burgemeester Demeulenaere horen toe.

Bij de opening van het André Demedtshuis was de werkgroep al een Stichting (later vzw) geworden met als doelstelling *een culturele werking, gebaseerd op het gedachtegoed van André Demedts [op poten te zetten], toegespitst op drie grote vlakken: Nederlandse cultuur: tentoonstellingen, schilder- en beeldhouwkunst, poëzieavonden, leesgroepen, muziekconcerten, muziekluistergroepen, volksdansen...; Filosofie en godsdienst: tentoonstellingen religieuze kunst, voordrachten, studiedagen, studiegroep...; Socio-culturele activiteiten: tentoonstellingen, studiedagen en voordrachten i.v.m. buurtopbouwwerk, arbeid en werkloosheid, leefmilieu, vredesopvoeding, derde wereld, enz.*

De benedenverdieping van het André Demedtshuis werd gedeeltelijk als museum ingericht. Het betreft de ruimte die nu het onthaal van het Demedtshuis is. De stichting legde ook een archief aan rond het leven en het werk van de schrijver-dichter. Demedts zelf wilde echter ook dat zijn leefwereld in wisselende tentoonstellingen (liefst van beginnende kunstenaars) werd gevat.

Voor het grote publiek was er op 2 oktober 1983 nog een eucharistieviering in de Sint-Bavokerk met E.H. Remi van de Moortel. Hij zegende het Demedtshuis aansluitend in en er volgde nadien een groot volksfeest met fanfares, harmonieën en volksdansgroepen.

Tijdens de openingstentoonstelling exposeerden verschillende kunstenaars: Rik Vermeersch, Pros Putteman en Noël Delaplace. In oktober werd hun tentoonstelling aangevuld met werk van onder andere de hedendaagse Vlaamse meesters James Ensor, Frans Masereel, Constant Permeke en Roger Raveel en van de beginnende fotografen Dirk Braeckman, Carl De Keyzer en Michiel Hendryckx. Geen klein grut, dat daar tussen zit. Het André Demedtshuis trok van in den beginne duidelijk de absolute top naar Sint-Baafs-Vijve.⁴

ANDRÉ DEMEDTS 80 (1986)

In 1986 werd André Demedts tachtig jaar. Zijn tachtigste verjaardag was de aanleiding voor een jaar van festiviteiten, zowel in Wielsbeke als daarbuiten. In Wielsbeke richtte men een huldecomité op met Romain Witdouck als voorzitter. Verder werkten ook het Davidsfonds, enkele zangkoren, foto- en diaclub *Close Up*, de muziekkorpsen, de Wielsbeekse kunstkring, de cultuurraad, de lagere scholen en de *Juliaan Claerhout-kring* mee.

Opening André Demedtsjaar 1986

Het André Demedtsjaar werd op 9 maart 1986 geopend. Eerst was er om 10.30 uur een eucharistieviering in de Sint-Laurentiuskerk in Wielsbeke, opgeluisterd door het Sint-Ceciliakoor van Ooigem (onder leiding van Gaby Duyvejonck) en het Sint-Laurentiuskoor van Wielsbeke (onder leiding van Rosa Verkest). De muzikale omlijsting was in handen van fanfare *De Ware Vrienden* uit Ooigem en harmonie *Steeds Beter* uit Sint-Baafs-Vijve. Demedts' goede vriend Anton van Wilderode sprak de homilie uit. André was duidelijk ontroerd door de eucharistieviering want hij schreef achteraf een open brief aan het parochieblad: *Zo indrukwekkend, zo verzorgd en innig godsdienstig heb ik het zelden of nooit meegemaakt.*'

Na de eucharistieviering verzamelden de genodigden in het gemeentehuis voor de officiële opening van het Demedtsjaar. Er volgden toespraken van Romain Witdouck (voorzitter André Demedtshuis en Huldecomité André Demedts 80), Lode Beck (voorzitter cultuurraad) en Fernand Verlinde (voorzitter Davidsfonds). Het slotwoord was voor de schrijver-dichter zelf. Demedts sprak krachtige taal: *Wij moeten streven naar een toekomst waar vrede en gelijkheid heersen. Alle tegenstellingen moeten wij proberen weg te werken. Wij kunnen immers niets bereiken als we verdeeld zijn. Mochten wij dat kunnen bereiken, dan zou eindelijk de lente aanbreeken waarvan onze voorouders gedroomd hebben. Tot slot wil ik iedereen hier nog bedanken in naam van mijn*

familie die hier sedert 1626 gewoond heeft. Na die woorden verklaarde burgemeester Noël Demeulenaere het Demedtsjaar officieel voor geopend. Hij drukte direct ook de hoop uit dat Demedts dat jaar nog de hoogste eer – de Staatsprijs der Nederlandse Letteren⁵ – zou krijgen. Demedts schreef achteraf een kort briefje aan zijn goede vriend Noël Demeulenaere: *Gisteren is de eenvoud zo ontroerend en overtuigend gebleken, dat ik U zonder uitstel en van ganser harte moet loven en bedanken! Welgemeend en zonder spel. En ik bedank meteen al degenen – uw eerste schepen en de conservator van het huis te Sint-Baafs-Vijve in het bijzonder voor hun mede- en samenwerking.*⁶

Voorstelling ‘André Demedts: een monografie’

Op 20 juni 1986 verscheen het boek *André Demedts: een monografie*, geschreven door Rudolf van de Perre. De Stichting Mercator-Plantijn had het boek eerder al uitgegeven, maar speciaal voor de tachtigste verjaardag van de Sint-Baafs-Vijfse ereburger gaf het Davidsfonds het werk opnieuw uit. De voorstelling vond plaats in sportcentrum *De Vlasschaard*. De gelegenheidstoespraken kwamen van André Durnez, voorzitter van Davidsfonds Gouw West-Vlaanderen; auteur Rudolf van de Perre; Norbert D’hulst, secretaris-generaal van het Davidsfonds en burgemeester Demeulenaere. Joris Susstronck las tussendoor het prachtige gedicht *Vlaanderen* voor. En er was ook nog een feestrede van – jawel – Demedts’ goede vriend Anton van Wilderode. Daarin omschreef hij uitgebreid de kwaliteiten van Demedts. Van Wilderode spreekt vooral over de ‘moed’ van de schrijver-dichter: *De milde glimlachende [Demedts] bestaat, maar de standvastige, compromisloze, eerlijke en moedige bestaat ook. Waarvan ten bewijze twee voorbeelden die weinig, niet meer, of helemaal niet bekend zijn. (...) André Demedts is de eerste geweest die, in een tijd dat het nog niet opportuun was dat te doen, met waardering schreef over het debuut van L.P. Boon: over De voorstad groeit, 1942, in Het nieuws van den dag, 1942. Intellectuele moed en eerlijkheid. En gewoon moed. Begin februari 1941 verzocht journalist en publicist Jaak Veltman een vrij groot aantal letterkundigen in Vlaanderen om een attest (vermits hij als Jood moeilijkheden vreesde vanwege de Duitsers) waarin zij wilden getuigen dat hij in alle omstandigheden aan de zijde van de overtuigde Vlaamsgezinden had gestaan – wat waar was. André Demedts was de enige die prompt reageerde en een gunstige getuigenis bezorgde aan de bezorgde man.* De voorstelling werd georganiseerd door Davidsfonds Uitgeverij en de plaatselijke Davidsfonds-afdelingen, maar ook het André Demedtshuis was betrokken. Die laatste kocht als partner overigens duizend exemplaren van de biografie. *André Demedts: een biografie* van Van de Perre is tot op vandaag dé biografie van André Demedts, al wordt zijn rol als cultuurpromotor jammer genoeg veel te weinig belicht.⁷

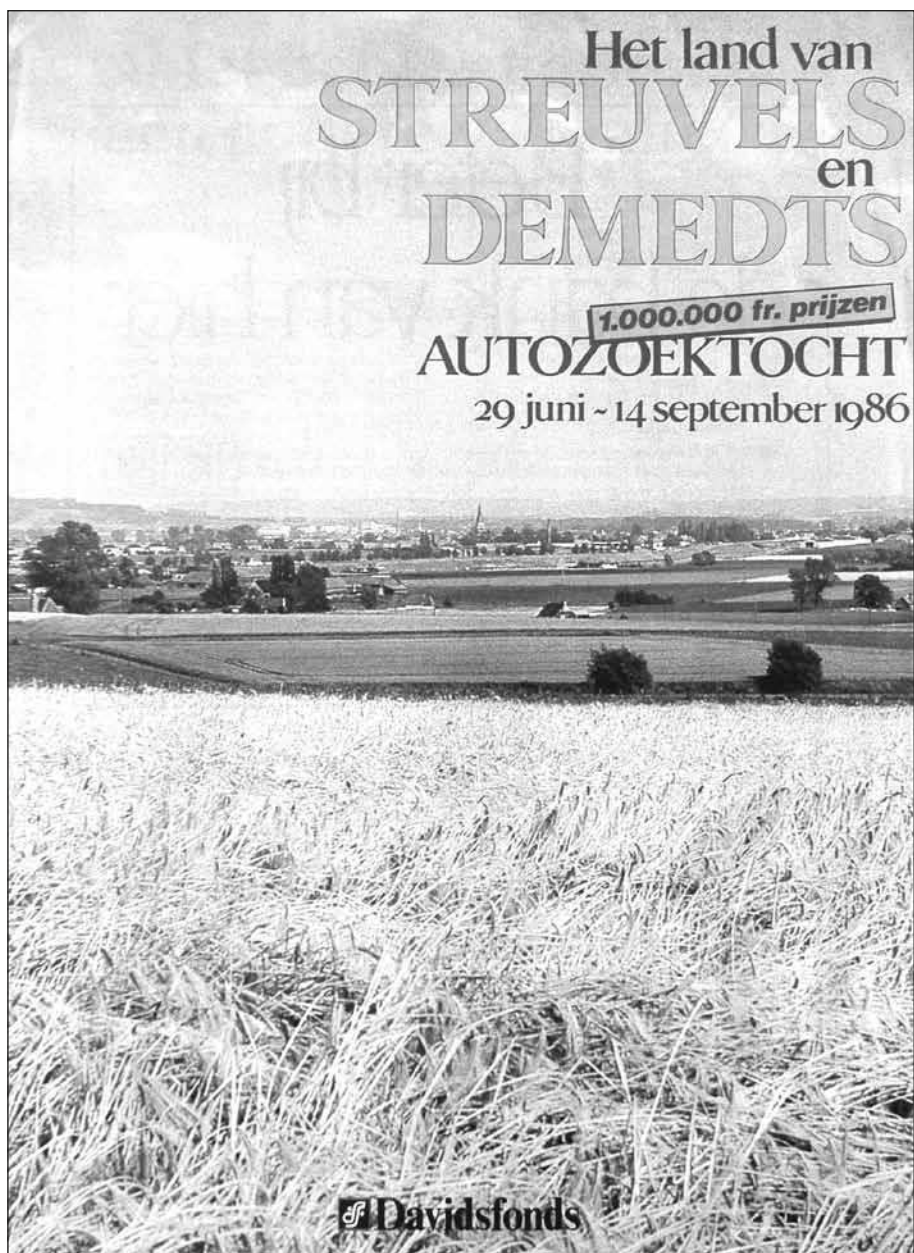
Davidsfonds Zomerzoektocht: Land van Streuvels en Demedts

In 1986 werd de allereerste nationale Davidsfonds Zomerzoektocht georganiseerd naar aanleiding van de tachtigste verjaardag van André Demedts. De Davidsfonds Zomerzoektocht was een gezinsvriendelijke tocht waarmee de cultuurvereniging een beeld wilde geven *van een breed geschakeerd maar te weinig bekend cultuurpatrimonium*. De zoektocht startte in het Demedtshuis en verkende de ruime regio die bekendstond als ‘het land van Streuvels en Demedts’. De zoektocht zelf liep tussen 29 juni en 14 september 1986. Het was ook het Davidsfonds dat nationaal de Demedtshulde trok, waarover later meer. De nationale prijsuitreiking vond plaats in het sportcentrum *De Vlaschaard* op 18 oktober 1986 en staat binnen Davidsfondskringen nog steeds bekend als ‘de slag bij Wielsbeke’ omdat er toen een stormloop plaatsvond. De organisatie van de Zomerzoektocht stond nog in de kinderschoenen en dat was duidelijk te merken. Bij de hoofdwinnaars zien we onder andere Walter Deruyck uit Ooigem (tweede plaats), Bernard Melsens uit Wielsbeke (achtste plaats), José Verfaillie uit Ooigem (negende plaats) en Lieven Lagae uit Waregem (tiende plaats). Er waren toen voor 1.000.000 frank (25.000 euro) aan prijzen. André Demedts deelde de hoofdprijzen zelf uit.⁸

Hulde André Demedts 80

De tachtigste verjaardag van de Sint-Baafs-Vijfse ereburger kon niet voorbijgaan zonder grote huldeviering natuurlijk. Op 21 september 1986 was het zover. Het programma was veelzijdig: om 10 uur was er een eucharistieviering in de Sint-Bavokerk in Sint-Baafs-Vijve, om 10.45 uur werd het borstbeeld van André Demedts aan het Demedtshuis te Sint-Baafs-Vijve onthuld, om 11 uur was er een academische zitting en tot slot was er om 15 uur een heus volksfeest met Willem Vermandere en Gerd De Ley in het André Demedtpark, naast het André Demedtshuis.

De VTB-VAB (*Vlaamse Toeristenbond-Vlaamse Automobilistenbond*, nu *vtb-Kultuur*) schonk speciaal voor de gelegenheid een borstbeeld van André Demedts voor het Demedtpark. Het borstbeeld bevindt zich net voor het Demedtshuis. Karel Demeulemeester, voorzitter van VTB-VAB, onthulde het beeld – van de hand van beeldhouwer Tom Frantzen, die ook eerder al een beeld van Ernest Claes en ‘de Witte’ had gemaakt. Het beeld kostte ruim 100.000 Belgische frank (2.500 euro), waarvan de helft door het Demedtshuis werd betaald. Dat het een geschenk van VTB-VAB was, heeft dus enige nuance nodig. Dat Demedts een borstbeeld kreeg tijdens zijn leven was uitzonderlijk, aldus Demeulemeester: *Het is een unicum in de 65-jarige*

geschiedenis van VTB-VAB dat een borstbeeld van een nog levende, ja nog fitte man – en wel nog 80 jaar oud – wordt aangeboden. Van de meer dan 200 monumenten, gedenkplaten en borstbeelden die de VTB-VAB aanbracht is de levendige aanwezigheid van de geportretteerde een unicum. Het is verder een unicum in

Vlaanderen, dat uit eerbied voor een persoon en zijn werk, zijn inzet en trouw, een Vlaming nog gedurende zijn leven een huis en tuin naar zijn naam kreeg en vandaag uit steeds verder schrijdende en diepere waardering een bronzen beeld naar gelijkenis in het huis en de tuin naar zijn naam krijgt. Het was dus niet alleen een unicum dat André Demedts een 'schrijvershuis' kreeg tijdens zijn leven, maar ook nog eens dat hij een borstbeeld kreeg. Voor de tweede keer op rij schreef Demedts literaire geschiedenis. Naast Karel Demeulemeester waren ook minister Dewael en oud-minister Galle aanwezig. Na de inhuldiging trokken de genodigden onder begeleiding van harmonie Steeds Beter naar sportcentrum De Vlasschaard voor het academische gedeelte. Ruim 800 gasten waren aanwezig, waaronder flink wat prominenten uit de politieke en culturele wereld.

Het academische gedeelte begon met een uiteenzetting van journalist Gaston Durnez over de figuur van André Demedts. Daarna sprak ook toenmalig minister van cultuur Patrick Dewael. Hij omschreef Demedts als *een aristocraat onder dé literairen* en raakte een gevoelige snaar aan toen hij een pleidooi hield voor een zo spoedig mogelijke verwezenlijking van een secretariaat van de Frans-Vlaamse gemeenschap in Duinkerke. Dewael citeerde ook August Vermeulen die Demedts in 1938 als *een gezond en evenwichtig talent* aankondigde. Ondanks zijn sterke Vlaamse en katholieke inslag was Demedts toch een figuur die over alle grenzen heen vrienden en bewonderaars had. Burgemeester Demeulenaere porde minister Dewael nogmaals aan om werk te maken van de Staatsprijs der Nederlandse Letteren voor André Demedts. Het zou echter nog tot 1990 duren vooraleer Demedts die prijs in ontvangst mocht nemen. Schepen van cultuur, dr. Roland Debucquoy, omschreef de schrijver-dichter als volgt: *Voor ons is André Demedts wat hij altijd geweest en gebleven is, een zoon van onze gemeente. Het zwaartepunt van zijn romanwereld was onze dorpsgemeenschap, onze akkers, onze beemden, onze rivieren, onze luchten. Onze mensen hebben voortdurend model gestaan. Dorpsgenoten waren prototypes voor zijn sociale strijd en de ontvoogding van het Vlaams volk gans in het algemeen. Hij, de strijder tegen de zo typisch Vlaamse ziekte van onderworpen horigheid, hij tekende zo de grijpende figuren uit ons dorpsleven. Wie hem hoort, wie hem leest, begrijpt zeer gemakkelijk dat hij hier geestelijk nooit is weggeweest. Zoals hij voor altijd uit ons midden nooit meer is weg te denken. Ik moet maar mijn ogen sluiten, zo schreef hij, en ik zie de Moerdijk weer. Ik ben zo oud als mijn ras en één met mijn streek...* Woorden die Demedts waarschijnlijk zeer goed schetsen.

Speciaal voor het Demedtsjaar zetten de scholen ook een project op poten, waarvan het grote sluitstuk de prijsuitreiking tijdens de huldeviering voor

André Demedts betrof. Leraar Gaby Duyvejonck uit Ooigem was de grote voortrekker van het scholenproject rond André Demedts. Hij werd daarin bijgestaan door Catherine Bossuyt, zuster Debrabandere, Walter Deruyck, Raymond Desmet, Bart Desmyter, Marianne Mortier, Arnold Pauwels, Christine Tack, Joost Vandekerckhove en Ivan Verborg. Het was de bedoeling om het werk en leven van de schrijver-dichter ook voor kinderen aantrekkelijk te maken. Er was ook een bezoek van Demedts aan de scholen zelf, er werd een stukje van het André Demedtswandelpad gefietst en er was een bezoek aan het André Demedtshuis. Het indrukwekkendste was misschien wel de schrijfwedstrijd voor de schoolkinderen. In de jury zaten André Durnez (diocesaan hoofdinspecteur basisonderwijs), Medard Lerouge (secretaris cultuurraad) en niemand minder dan André Demedts zelf. Vooral het feit dat Demedts in de jury zat, sprak tot de verbeelding. Een van de jeugdige schrijvers had zelfs een kort berichtje voor Demedts zelf op zijn opstel geplaatst: *Beste André Demedts, alstublieft en ik hoop dat u het met genoeg gelezen heeft.* De drie schoollaureaten waren Nico Haerynck met *Het geheimzinnige [sic] huis*, Marieke Lambrecht met *Peuter-kleuter eerstejaar-zesdejaar* en Gudrun Dewaele met *Het probleem van Duimpje*. De klaslaureaten waren Davy Beke, Eva Callens, Gunther Desmedt, Leen Eeckhout, Marieke Goemaere, Cindy Parmentier, Stefanie Vandemoortele, Roselien Vandenheede, Maaika Vanzele en Katrien Verheecke.⁹

Tentoonstellingen

In het kader van het Demedtsjaar 1986 waren er meerdere tentoonstellingen in het Demedtshuis. Er werd in januari geopend met een tentoonstelling van Jan Vaerten, in februari was het dan weer de beurt aan Raoul Dufy en Felicien Rops. In maart was het Demedtshuis het decor van de eerste West-Vlaamse Biënnale, met 27 jonge kunstenaars die in de geest van de schrijver-dichter werkten. Rik Vermeersch en Wim Delvoye waren er enkele van. Ze waren toen nog jong, maar nu behoren ze tot de absolute top. Ooit stelden ze dus tentoon in het kleine plattelandsdorpje Sint-Baafs-Vijve. April was voor Hubert Matthys en mei voor J.P. Hoogsteyns. Tijdens de vernissage van die laatste tentoonstelling sprak André Demedts zelf de feestrede uit. Tussen 7 en 29 juni liep de tentoonstelling *Schilders rond Rubens*, over oude meesters uit de zestiende en zeventiende eeuw. Het betrof een unieke tentoonstelling die daarvoor ook onder andere in Nederland, Japan en Zuid-Afrika te zien was geweest. In juli en augustus – tijdens de Davidsfonds Zomerzoektocht – liep er een fototentoonstelling in het Demedtshuis, een traditie die tijdens de laatste zomermaanden opnieuw werd opgepikt. Tussen 19 september en 15 november 1986 werd er een grote tentoonstelling opgezet in de geest

van het prachtige gedicht *Lof zij het land waar ik geboren ben* van André Demedts. Dertig kunstenaars die nauw verbonden waren met de Leiestreek schetsten de streek van de schrijver-dichter. Er was onder meer werk van Jozef Cantré, Emiel Claus, Gust De Smet, James Ensor, Modest Huys, Frans Masereel, Georges Minne, Constant Permeke, Albert Servaes. Kunstcriticus Jan D'haese had de tentoonstelling samengesteld en hield de gelegenheidstoespraak. Voorzitter Romain Witdouck omschreef de tentoonstelling in de catalogus als volgt: *Lof is een teder kleed dat we zelf weven en waarmee we de naakte feiten omhangen. Lof is de hoogste vorm van kunst. Moge het Demedts-huis, gedragen door zovelen, onder deze aanhef 'Lof zij het land waar ik geboren ben' elk jaar een tentoonstelling opzetten van de fijnste lofgetuigenissen uit ons volk tot eer van ons volk.* Demedts vult aan in de catalogus: *Wat we verrichten en zijn, wortelt in het verleden. De grond en de natuur, de familie, de wil om iemand te zijn: dat zijn de waarden die mij gevoed en recht gehouden hebben. Ik zal ze nooit verloochenen.* In november was er nog een retrospectieve tentoonstelling met werk van Romain Witdouck en in december een tentoonstelling van de Wielsbeekse kunstkring.¹⁰

Nationaal huldecomité André Demedts 80

Dat André Demedts niet zomaar een dichter was, blijkt uit het nationale huldecomité dat door het Davidsfonds werd samengesteld. Clem De Ridder, de ere-nationaal voorzitter van het Davidsfonds, was de voorzitter van het huldecomité. Verder zetelden ook Valère Arickx (directeur BRT West-Vlaanderen en opvolger van André Demedts daar), Bert Dewilde (stadsadviseur Kortrijk), Jozef Deleu (hoofdredacteur *Ons Erfdeel*), Luc Verbeke en Cyriel Moeyaert (secretaris en voorzitter Komitee voor Frans-Vlaanderen), Romain Witdouck (voorzitter Demedtshuis), Noël Demeulenaere (burgemeester Wielsbeke), A. Coucke (burgemeester Waregem), J. De Jaeghere (burgemeester Kortrijk), André Durnez (voorzitter Davidsfonds Gouw West-Vlaanderen), Anton van Wilderode, Lode Vercruysse (provinciaal medewerker Davidsfonds), Pieter Vanherpe (nationaal ondervoorzitter Davidsfonds) en Werner Vens (gedeputeerde en voorzitter van het Christelijk Vlaams Kunstenaarsverbond) in het huldecomité. De officiële persvoorstelling vond plaats in de Kredietbank in Brussel op 10 april. Hoogstwaarschijnlijk kwam het initiatief oorspronkelijk van het Wielsbeekse huldecomité waarna het nationale huldecomité mee in het verhaal stapte. De nationale activiteiten waren – naast de al vermelde hulde in Wielsbeke, de voorstelling van de biografie *André Demedts: een monografie*, de Davidsfonds Zomerzoektocht en de tentoonstelling *Lof zij het land waar ik geboren ben* – ook nog de Frans-Vlaamse Cultuurdag in Waregem (met een toelichting van Rudolf van de

André Demedts werd op 9 november 1992 onder ruime belangstelling bijgezet op een plekje dat hij liefhad: dicht bij de kerk en het Demedtshuis, kijkend naar de Leie.

Perre, een huldetoespraak door secretaris Luc Verbeke en een gelegenheidstentoonstelling rond Demedts) en het nationale Davidsfonds Colloquium *De bijdrage van de West-Vlamingen tot de Nederlandse literatuur. Van Jacob van Maerlant tot André Demedts* in Kortrijk. Daarnaast werd er ook een onderwijsproject voor de basisschool en een voorbeeldles voor het secundair onderwijs (*André Demedts: schrijver én cultuurflamingant*) uitgewerkt en werd het boek *De levenden en de doden* heruitgegeven door het Davidsfonds.¹¹

10 JAAR ANDRÉ DEMEDTSHUIS (1993)

In 1993 was het André Demedtshuis tien lentes jong. Speciaal voor die gelegenheid werd er een groots feestweekend opgezet van 20 tot en met 22 augustus. De festiviteiten startten op vrijdag met een concert van *Schola Cantorum Cantate Domino* en *Musici Academici Antwerpen* in de Sint-Bavokerk.

Op zaterdag 21 augustus werd om 15 uur de gloednieuwe poëziesteen *Lof zij het land*, gemaakt door Noël Delaplace, naast het André Demedtshuis

Onthulling van de poëziesteen Lof zij het land van kunstenaar Noël Delaplace. Vlnr: Jozef Deleu, (?), Noël Demeulenaere, dr. Debucquoy, Albert Wemel en Jacques Debode.

onthuld. Deleu, hoofdredacteur van *Ons Erfdeel* en 'leerling' van Demedts, mocht de onthullingstoespraak houden. Deleu sprak emotionele en oprechte woorden: *Het is (...) belangrijk dat uitgerekend in zijn geboortedorp een van zijn beste gedichten letterlijk STEEN is geworden. De poëziesteen is zichtbare uitnodiging tot de voorbijganger om even stil te staan bij een van de waarden van deze dichter, met name zijn liefde voor het eigenste vaderland, voor het land waar hij geboren is. (...) Blijdschap, liefde, onvermogen, eenzaamheid, verdriet en hoop klinken door in dit gedicht. Laten we de dichter dankbaar zijn om de eerlijkheid en de bewogenheid van zijn woorden. Laten we ook dank zeggen aan allen die er hebben voor gezorgd dat hier het beste standbeeld staat dat men van een dichter kan oprichten: een gedicht in steen.* Eindigen deed de hoofdredacteur van *Ons Erfdeel* met het voorlezen van het gedicht *Lof van mijn land* zelf.

Daarna werd het *Persboek André Demedts* voorgesteld en opende burgemeester Demeulenaere het vernieuwde André Demedtspark. De burgemeester van Wielsbeke begon zijn toespraak met erop te wijzen dat wat normaal een viering en een groot feest moest zijn door het overlijden van Demedts een jaar daarvoor was veranderd in een postume hulde. *Naar de wil van André Demedts moest het huis dat zijn naam draagt, openstaan voor iedereen en de mogelijkheid bieden aan jong en oud, van welke rang of stand of niveau ook, om*

Het André Demedtspark vormde het decor van flink wat festiviteiten ter gelegenheid van tien jaar André Demedtshuis. Door het regenweer bleef de opkomst echter onder de verwachtingen.

*zich te verrijken en nader kennis te maken met kunst en met de cultuur van ons volk en zo is ook geschied. Bij zijn afscheid hebben wij hem beloofd de waarden waarvoor hij heeft geijverd in ere te houden en ons te blijven inzetten voor geluk voor iedereen in het land waar hij geboren werd, zo sprak Demeulenaere. Met deze uitbreiding van het park en het aanbrengen van meerdere beelden hebben wij in elk geval opnieuw een belangrijke stap gezet om dit huis verder te laten groeien en ontwikkelen in de zin zoals hij dit had gewild, naar een niveau passend bij het levenswerk en de inzet van de grote schrijver-dichter die hij was: een cultuurtempel, die er met het park een rustige plek vormt, midden onze industriële omgeving aan de boorden van de oude Leie. Demeulenaere maakte van de gelegenheid ook gebruik om de stichtende leden (Lode Beck, Bart Desmyter, Georges Lambrecht, Carlos en Hubert Pauwels, Fernand Verlinde, Dominiek Wemel en Romain Witdouck) en de mensen van het feestcomité (Griet Delanghe, Franck De Munster – sinds 1990 voorzitter van het André Demedtshuis – en Diederik Ameye (cultuurraad)) te bedanken. Zijn slotwoorden waren gericht aan Germaine Ide, de weduwe van Demedts: *Ten slotte en niet het minst danken wij de familie Demedts. Mevrouw Germaine en familie, wij zijn fier, dankbaar en gelukkig om wat mede door Uw medewerking mogelijk werd en wij hopen dat dit project nog verder zal groeien in betekenis en omvang, André zijn werk en de familie ter ere, ons volk en onze streek ten bate.**

Daarna volgde de vernissage van de tentoonstelling van de Spaanse kunstenaar Pedro Garcíarías, die schilderijen had gemaakt op basis van de gedichten van Guido Gezelle. De tentoonstelling werd geopend door Marc Galle, die tien jaar daarvoor ook al het Demedthuis had geopend en die Garcíarías had voorgesteld. 's Avonds volgde er ook nog een filmvoorstelling van de film *Daens* van Stijn Coninx.

Op zondag was er tot slot een groot volksfeest in de tuin van het André Demedthuis. Op het programma stonden onder meer een boekenrommelmarkt, een videovoortelling rond André Demedts, een wandelconcert van *De Ware Vrienden*, volksspelen, optreden van folkgroep *Alverweeghe*, een kampioenschap krulbol, de finale van de jeugdpoëziewedstrijd, Linda Du Jardin die gedichten van Demedts zou voordragen en zelfs een optreden van het trio Johan Verminnen. Door het slechte weer vielen flink wat van de activiteiten jammer genoeg letterlijk in het water. Speciaal voor de tiende verjaardag werd er ook een achtdaagse reis voor twee personen naar Tenerife weggeschonken. De gelukkige winnaar was Maurits Vroman uit de Rijksweg in Sint-Baafs-Vijve.

De organisatie was in handen van de gemeente Wielsbeke, vzw André Demedthuisstichting en de cultuurraad. Maar de festiviteiten van 10 jaar André Demedthuis werden ook ondersteund door een waslijst aan verenigingen, personen en bedrijven: vzw *Hernieuwenburg*, *technische dienst gemeente* en vzw, E.H. Gesquiere, *Sint-Bavokoor*, *H. Laurentiuskoor*, *Harmonie Steeds Beter*, *De Ware Vrienden*, *Vlaamse Vriendenkring*, *Ziekenzorg Sint-Baafs-Vijve*, *BGJG Sint-Baafs-Vijve*, *BGJG Ooigem*, *BGJG Wielsbeke*, *Davidsfonds Ooigem*, *KWB Wielsbeke*, *KBG Sint-Baafs-Vijve*, *KBG Wielsbeke*, de bibliotheek, *Chiro Elckerlyc*, *Landelijke Gilde Wielsbeke*, *Vakantiegenoegens Sint-Baafs-Vijve*, *Radio Fiasco*, *Tafeltennisclub Wielsbeke*, *KVLV Wielsbeke*, *Rode Kruis*, *CMBV Wielsbeke*, *Milieuraad*, *NCMV Wielsbeke*, *Foto-diakring Close Up*, de politie van Wielsbeke, de brandweer, *Vlasbedrijf NV Joan Galle*, *Vlashandel R. Declerck*, *Vleeshandel Cannie*. Demedts en het Demedthuis zetten het verenigingsleven duidelijk in beweging. Een mooi voorbeeld voor de toekomst?¹²

20 JAAR ANDRÉ DEMEDTSHUIS (2003)

In 2003 bestond het Demedthuis twintig jaar. De festiviteiten waren vooral geconcentreerd in het najaar. De aftrap werd gegeven met de erfgoedhappening op 17 augustus 2003. Samen met Davidsfonds Wielsbeke/Sint-Baafs-Vijve en de *Juliaan Claerhout-kring* organiseerde het André Demedthuis toen

een wandelzoektocht in Sint-Baafs-Vijve met als afsluiter een schitterend beiaardconcert door Liesbeth Janssens. Die erfgoedhappening vormde het startpunt voor de Wielsbeekse erfgoedwerkgroep (later uitgebreid werd met Davidsfonds Ooigem en *ES-Battement*). In de erfgoedwerkgroep zaten (in diverse wisselingen) Guido Callewaert, Monique Claerhout, Michaël Delange, Griet Delanghe, Wouter De Ruyck, Bert De Smet, Geert Eeckhout, Doenja Goutsmet, Jacob Hobbel, Lieven Hutsebaut, John Moerman (voorzitter), Arnold Pauwels, Antoon Vandendriessche, Jos Vanderheyden en Katrien Vanparys. In 2012 staat de activiteitenteller op negen: *Erfgoedhappening* (2003), *Tieltse Verhalenreeks* (2004), *Van tap tot tap* (over cafés in Ooigem, 2005), *In de voetsporen van André Demedts* (2006), *In de ban van de Sage* (in samenwerking met *Toerisme Leiestreek* in het kader van Open Monumentendag, 2007), *Over de Screve?* (in samenwerking met het Comité van de Wielsbeekse Feesten, 2008), *Stap voor stap. Steen voor steen* (over bouwkundig erfgoed, 2009), *Alwere over de screve!* (over grenzen, in kader van *Sint-Baafs-Vijve: Dorp in de Kijker*, 2010), *Coureur local* (over geschiedenis plaatselijke wielerveden, 2011). De eerste erfgoedactiviteit was voor mij persoonlijk overigens ook de allereerste kennismaking met cultureel-erfgoed en heemkunde in Wielsbeke. Het was waarschijnlijk ook de aanzet voor mijn latere passie voor die twee onderwerpen.

Anton Cogen (in profiel) bereidt zich voor op zijn regie van De levenden en de doden tijdens de feestactiviteiten ter gelegenheid van 100 jaar André Demedts (zomer 2006).

Op 19 september 2003 volgde er nog een concert in de Sint-Bavokerk: *Prima la Musica* onder leiding van Dirk Vermeulen. Tussen 18 oktober en 7 december 2003 liep er dan weer een tentoonstelling met tekeningen van grote kunstenaars zoals onder meer Thierry De Cordier, Jan Fabre en Luc Tuymans. Deze tentoonstelling werd samengesteld door Rolf Quaghebeur van het Gentse SMAK.

Afsluiten gebeurde met de theaterproductie *A Christmas Carol* van Charles Dickens die Anton Cogen (*ES-Battement*) herwerkte tot een monoloog. De voorstelling vond op 18 december plaats in de Sint-Bavokerk. Voorzitter De Munster sprak toen: *Twintig jaar André Demedts huis was geen terugblik op het verleden maar een start, met een ruime kijk op een mooie toekomst voor de André Demedtsstichting en het cultuuraanbod in Wielsbeke in het algemeen.*¹³

100 JAAR ANDRÉ DEMEDTS (2006)

Op 8 augustus 2006 zou André Demedts honderd jaar geworden zijn. Om dat te vieren werd er een nieuw André Demedtsjaar in het leven geroepen.

Er speelden ook enkele Wielsbekenaren mee in de theatervoorstelling De levenden en de doden. Links herkennen we Antoon Vandendriessche, rechts John Moerman.

Het hele jaar stonden er activiteiten op het programma. Dat de tijden veranderd waren, mag duidelijk zijn. Waar in 1986 het Davidsfonds nationaal het jaar trok, was er nu nationaal bijna geen sprake meer van André Demedts. Bij het Davidsfonds kon er alleen een klein stukje in ledenmagazine *Omtrent* vanaf. Demedts was nog geen twintig jaar overleden of de wereld leek hem al vergeten. Gelukkig waren er wel in Wielsbeke, Waregem en Kortrijk flink wat (plaatselijke) activiteiten die de schrijver-dichter gepast eerden. In dit hoofdstuk zal ik alleen de activiteiten die plaatsvonden in Sint-Baafs-Vijve met medewerking van het André Demedtshuis behandelen.

De aftrap gebeurde met een poëzieavond (17 februari 2006). De gedichten van Demedts werden voorgelezen door acteur Jo Decaluwe. *Fotokring Focus* uit Geraardsbergen had bij de gedichten – die zorgvuldig geselecteerd waren door Demedtskenner en bestuurslid Lucien Delange en literair recensent Jooris Van Hulle – prachtige foto's gemaakt die het gevoel dat Demedts in de gedichten had gelegd probeerden weer te geven. Tussendoor zorgden Leen Debode en Artur Toth voor muziek. Deze avond vond plaats in de Sint-Bavokerk, de ideale plaats om de gedichten tot hun recht te laten komen.

Het hoogtepunt van *100 jaar André Demedts* was ongetwijfeld de theatervoorstelling *De levenden en de doden* (12-13-14 augustus 2006), naar de roman van André Demedts, in een regie van Anton Cogen. De Ooigemse toneelgroep ES-Battement zorgde voor de uitvoering. *De levenden en de doden* was een theaterwandeling met verschillende toneelstukken die op verschillende stopplaatsen de gelijknamige roman navertelden. Stopplaatsen waren onder meer de boorden van de oude Leie, de Sint-Bavokerk, het kerkhof, het André Demedtshuis, de Biekorf (vroegere meisjesschool). Het theaterproject zelf werd omschreven als een concept dat probeert *met de soberste middelen van het theater, te doen wat Demedts, op een meesterlijke wijze, met de literaire middelen van de roman heeft gedaan*. De acteurs waren zowel professionelen, semi-professionelen, maar ook eersterangs amateurs. Voor de acteurs, muzikanten en figuranten werd gebruik gemaakt van flink wat inwoners van Sint-Baafs-Vijve en Wielsbeke. *De levenden en de doden* was zonder meer een van de meest grootschalige projecten die het André Demedtshuis heeft aangevat in 2006. Het resultaat mocht er zijn! Wie van de deelnemers herinnert zich immers niet meer die theaterwandeling?

De erfgoedwerkgroep die drie jaar daarvoor was opgericht in het kader van twintig jaar André Demedtshuis organiseerde op zondag 17 september de erfgoedhappening *In de voetsporen van André Demedts*. Het André Demedtswandelpad werd daarbij opnieuw ingewandeld. Het wandelpad was op 16

september 1984 officieel geopend door Vakantiegenoegens in aanwezigheid van de schrijver-dichter zelf. Tijdens *In de voetsporen van André Demedts* was er niet alleen een wandeltocht, er was ook een zoektocht met toneel en voordracht. Op de stopplaatsen zelf werd onder andere een toneeldialoog uit *De Belgische republiek* nagespeeld, werden gedichten van Demedts voorgedragen, vertelde Demedts via een tv-opname zelf het verhaal van de *Kalle-bak-mij-een-wafel-put*. Er werd tot slot ook een film getoond over de afkomst en de geboortestreek van Demedts. De begeleidende brochure had aandacht voor enkele plaatsen die in het leven van Demedts – of in zijn verhalen – een belangrijke rol hadden gespeeld: het André Demedtshuis, de kerk van Wakken, het voetgangersbruggetje over de Mandel, zijn geboortehuis in de Drogenbroodhoek, het Blauw Kasteeltje, de Roode Poorte, de Priesteragie (in de Priesteragiestraat), *De Vlasschaard*, café 't *Schaak* in Wakken, de Balieouter, enz. Die plekken werden telkens verduidelijkt aan de hand van een tekst uit de romans van Demedts. De erfgoedactiviteit was ook in 2006 zonder meer een groot succes.

In augustus en september 2006 vond ook *Vierslag* plaats, een cultureel samenwerkingsverband tussen de gemeenten Ingelmunster, Meulebeke, Oostrozebeke en Wielsbeke. Het centrale thema was *Water*. In Sint-Baafs-Vijve werd dat ingevuld met een concert van het Jeugd Muziek Atelier (*Watermusic van Händel*) in het André Demedtspark (zaterdag 23 september 2006). Het idee erachter was dat de Leie de drie woonplaatsen van André Demedts (Wielsbeke, Waregem en Kortrijk) verbindt. Het JMA speelde op het terras naast het André Demedtshuis, de mensen zaten beneden in de tuin. Tussen 28 augustus en 24 september 2006 liep er ook een tentoonstelling in het Demedtshuis rond kunstenaarsboeken die als thema Demedts, poëzie of water moesten hebben. Rik De Keyzer, Griet Delanghe, Pedro Garcias, Dora Seaux, Frans Vercoutere, Joris Tinel en Tine Vercruysse zijn maar enkele van de kunstenaars.

De Ooigemse toneelgroep ES-Battement – dat eerder al voor het fantastische *De levenden en de doden* had gezorgd – kwam op woensdag 20 december 2006 met een nieuw toneelstuk op de proppen: *Kerst in de Hellevuurhoek*. Het betrof een actueel kerstspreekje dat gebaseerd was op een stuk uit de roman *De levenden en de doden* van André Demedts. Decor was opnieuw de Sint-Bavokerk. Onder andere Antoon Vandendriessche, Lucina Eeckhout, Guido Eeckhout en Olivia Vanhaesebrouck speelden of zongen mee.

Het slotconcert van het André Demedtsjaar was er een eentje van het koninklijk koor en orkest Zanglust Tielt (24 november 2006 in O.C. Leieland).

Zanglust Tielt bestaat al sinds 1927 en spitst zich vooral toe op Vlaamse componisten. Het concert was dan ook de perfecte afsluiter van het Demedtsjaar. Naast voornoemde activiteiten waren er ook nog flink wat koffieconcerten en tentoonstellingen in het André Demedtshuis naar aanleiding van het Demedtsjaar. Ze allemaal opsommen zou ons te ver leiden.¹⁴

25 JAAR DEMEDTSHUIS (2008)

In 2008 bestond het André Demedtshuis 25 jaar. De feestelijkheden werden toen gebundeld in een feestweekend dat volledig in het thema van Orpheus stond, zowel in de beeldende kunst als in de muziek. De twee hoofdactiviteiten van het Demedtshuis – tentoonstellingen en concerten organiseren – werden zo geïllustreerd. Voor de beeldende kunst zorgde Kappa, een kunstplatform uit Kapellen. Zestien kunstenaars werkten rond Orpheus en Eurydice. De vernissage vond plaats op 19 september 2008. De muziek werd die avond verzorgd door het bossa nova-combo *Como no!*. De volgende dag was er op het terras aan het Demedtshuis een feestelijke receptie, gevolgd door een concert in de kerk: *L'Orfeo* van Claudio Monteverdi, door Amici della Musica, onder leiding van Jo Vercruysse.¹⁵

DORP IN DE KIJKER (2010)

In 2010 diende de gemeente Wielsbeke een dossier in om Sint-Baafs-Vijve uit te roepen tot *Dorp in de kijker* van de Leiestreek naar aanleiding van de 160ste Hondenzwemming. Dankzij de uniciteit van dat evenement en de vele troeven van de historische site bij de oude Leie-arm in Sint-Baafs-Vijve werd de titel ook effectief binnengehaald. Vanaf de tweede helft van 2010 was Sint-Baafs-Vijve dan ook *Dorp in de kijker*. De officiële opening gebeurde samen met de opening van het vernieuwde ontmoetingscentrum Den Aert. Samen met flink wat andere verenigingen had ook het André Demedtshuis een mooi programma samengesteld, dat goed was voor bijna de helft van de activiteiten. Op 27 juni 2010 vond het *Fietsfeest* van *Toerisme Leiestreek* plaats, met een stopplaats in het André Demedtshuis. In de zomermaanden was er ook een zomerterras aan het André Demedtshuis. Fietstoeristen kregen zo de kans even te genieten van het prachtige uitzicht en van het cultuuraanbod. Maar ook andere cultuurliefhebbers waren welkom. Het terras was dan ook een gezellige ontmoetingsplek, voor jong en oud, helemaal in de geest van André Demedts. In oktober was er een tentoonstelling van glaskunstenaar Jan Leenknecht en vond de viering van tien jaar Koffieconcerten plaats.

Hoogtepunt was het concert van violiste Ning Kam en het Kamerorkest op 3 oktober 2010. Dat Ning Kam niet zomaar iemand is, werd bewezen toen ze de zomer daarop hoofdartiest was tijdens het prestigieuze *O'de Gand* in Gent. Op 14 november 2010 volgde nog het *Idomeneo String Quartet* onder leiding van Mark Derudder. Tussen 13 november en 19 december 2010 werd er ook over de grens gekeken. Er werd samengewerkt met de Waalse galerie *Art Dense* in Luik. Dat leidde tot de tentoonstelling *Nos amis wallons*. Tussen 13 januari en 27 februari 2011 mochten als tegenprestatie enkele Wielsbeekse kunstenaars (Isabelle Bossuyt, Jorina Casert, Kathleen Derweduwen, Hannelore Mervillie, Yves Myny, Nathalie Vanhoorelbeke, Nina Verschaetse en Terence Vercouttere) exposeren in de Waalse galerie. Het feesthalfjaar werd afgerond met een kerstconcert dat het André Demedthuis organiseerde – samen met het Waregemse koor *Ik Singhe* – in de Sint-Bavokerk met als intermezzo een dialoog tussen Michel Wuyts en de Bavikhoofse Linda Dujardin. Het aangrijpende gedicht *Witte kerstdag* van Demedts werd toen ook voorgedragen.¹⁶

VERNIEUWING ANDRÉ DEMEDTSHUIS EN ANDRÉ DEMEDTSMUSEUM

Tijdens het weekend van 17 en 18 juni 2011 heropende het vernieuwde André Demedthuis en André Demedtsmuseum na een vier maanden durende

Sporza-wielercommentator Michel Wuyts in de Sint-Bavokerk op 23 december 2010.

renovatie. Bijna dertig jaar na de opening in 1983 was het gebouw – een oude pastorie uit de achttiende eeuw – dringend aan herstel toe. De gemeente Wielsbeke investeerde 275.000 euro om het Demedtshuis klaar te stomen voor de toekomst. Architect van dienst was Jeroen Tack. Tegelijkertijd werkten enkele jonge vrijwilligers samen met vzw André Demedtshuis, Davidsfonds Wielsbeke/Sint-Baafs-Vijve en de Juliaan Claerhout-kring aan een volledig vernieuwd André Demedtsmuseum.

Op vrijdag 17 juni opende de gemeente Wielsbeke officieel het vernieuwde André Demedtshuis. De academische zitting werd bijgewoond door Mieke Demedts, de oudste dochter van André. De gelegenheidstoespraken werden gehouden door burgemeester Jan Stevens, schepen van patrimonium Rik Buyse, ikzelf als coördinator van het André Demedtsmuseum en burgemeester Koenraad Degroote van Dentergem als feestredenaar. Het was dochter Mieke Demedts die het lint daarna mocht doorknippen om het Demedtshuis officieel te heropenen. Aan de inkom werd een nieuwe gedenkplaat bevestigd met daarop: *Het gerenoveerde André Demedtshuis werd plechtig ingehuldigd door Dhr. Jan Stevens, Burgemeester, Dhr. Filiep De Vos, Dhr. Marc Debie, Mevr. Magda Deprez, Dhr. Rik Buyse, Dhr. Guido Callewaert, Schepenen, Dhr. Bruno Debrabandere, Gemeentesecretaris, Sint-Baafs-Vijve, 17 juni 2011. Architect Jeroen Tack, architectuur.* Het blijft jammer dat er van de inhuldiging van Mieke Demedts en de medewerking van de vrijwilligers van de werkgroep André Demedtsmuseum en vzw André Demedtshuis geen sprake is op de

gedenkplaat. Een verschil in vergelijking met de eerste gedenkplaat uit 1983. Gelukkig sprak burgemeester Jan Stevens in zijn openingstoespraak lovende woorden over de vele vrijwilligers: *Onze woorden van dank gaan vandaag dan ook uit naar al diegenen die gedurende die talrijke jaren met veel inzet en engagement het beheer van het André Demedtshuis [= vzw André Demedtshuis] op zich hebben genomen. Zij waren van bij de start overtuigd dat ook kunst en cultuur de nodige aandacht verdienden in het ijverige Wielsbeke.* Ik had het in mijn openingstoespraak op vrijdagavond ook over het belang van de symbiose tussen gemeente en vrijwilligers: *Het is uitzonderlijk dat een gemeente een historisch pand restaureert en de concrete invulling ervan aan vrijwilligers kan overlaten. (...) Maar hier in Wielsbeke, hier in het Demedtshuis, hier kan zoiets. Het doet mij dan ook veel plezier dat – in dit jaar van de vrijwilliger – vrijwilligers in de gemeente Wielsbeke de mogelijkheid krijgen en blijven krijgen om aan het culturele en toeristische leven te participeren. Want de verdere uitbouw van het Demedtshuis komt de culturele en de toeristische uitstraling van de gemeente Wielsbeke alleen maar ten goede. (...) Ik wil hier dan ook een lans breken voor het vrijwilligerswerk. En vooral ook voor de waardering van dat vrijwilligerswerk. Zonder vrijwilligers is er geen sprake van cultuurparticipatie, van erfgoededucatie, van toerismebeleving. Ik ben ervan overtuigd dat de gemeente Wielsbeke – als gemeenschap – tot vrijwilligersvoorbeeld kan strekken.*

De dag nadien vond de opening van het eigenlijke André Demedtsmuseum plaats. De vernieuwing van het museum werd uitgewerkt door vier jonge vrijwilligers – tussen de 22 en 33 jaar oud. Hun engagement gaat terug tot 2008, meer dan 25 jaar na het ontstaan van het André Demedtshuis. Vier kameraden (Jürgen Dekemele, Alexander Demoor, Nick Krekelbergh en ikzelf) zaten samen op café in Waregem, gezellig wat trappisten te drinken. Allen deelden we dezelfde frustratie: sinds 1983 was er niets meer met het André Demedtsmuseum gebeurd, behalve dan het vakkundig wegstoppen in een hoekkamer. Het André Demedtshuis was dan wel een toonaangevend cultuur- en kunstencentrum geworden, de verwijzing naar de naamdrager was verloren gegaan. (Het gaat hier specifiek over het museum, want in het André Demedtsjaar in 1986 en 2006 was het André Demedtshuis telkens de grote voortrekker van de festiviteiten.) Na een heftige discussie – zo gaat dat na wat trappisten – tijdens dat cafébezoek werd er een consensus bereikt. We zouden samen het André Demedtsmuseum vernieuwen en verfrissen.

Het bleef dus niet bij cafépraat. Het wilde idee was een echt project geworden. We werkten een conceptnota uit voor de vzw, waar niemand van ons toen bij betrokken was. Er werd een werkgroep opgericht met naast de vier jonge kerels ook nog Griet Delanghe, Franck De Munster, Geert Eeckhout

Demedts' dochter Mieke opent het nieuwe André Demedts huis. Vlnr: Magda Deprez, Bruno Debrabandere (gemeentesecretaris), Dominiek Wemel, Jan Stevens (burgemeester), Marc Debie, Mieke Demedts, Rik Buyse, Filiep De Vos, Koenraad Degroote (volksvertegenwoordiger), Guido Callewaert en Griet Delanghe (cultuurbeleidscoördinator).

Dominiek Wemel, Frank De Munster, Griet Delanghe en een speechende Bert De Smet tijdens de plechtige heropening van het André Demedts huis op 17 juni 2011.

en Dominiek Wemel van de vzw André Demedtshuis. Uiteindelijk werd het een samenwerkingsverband tussen vzw André Demedtshuis, Davidsfonds Wielsbeke/Sint-Baafs-Vijve en de *Juliaan Claerhout-kring*. Maar er werkten ook nog flink wat andere mensen mee aan de vernieuwing van het André Demedtsmuseum: Jozef Deleu (ex-hoofredacteur en stichter *Ons Erfdeel*), Luc Verbeke (medestichter *Komitee voor Frans-Vlaanderen*), Dirk Verbeke (hoofredacteur *KFV-Mededelingen*), literair recensent Jooris Van Hulle, Marc Crabeels en Georges Vermaut (Werkgroep *Levend Archief* van het Heilig-Hartcollege, Waregem), Lucien Delange (Demedtskenner en bestuurslid *Juliaan Claerhout-kring*) en fotografen Hans Claerhout en Carlos Pauwels. *Frager Fralu* en *CDesign Graphics* sponsorden de vernieuwing.

Alles samen nam de vernieuwing ruim drie jaar in beslag, waarvan de eerste twee jaar vooral voorbereidend waren (concept uitwerken, inventariseren, contacten met vrijwilligers, verenigingen, gemeente en sponsors leggen...). In 2011 werd het concreet toen de gemeente Wielsbeke de renovatie van het gebouw begon. Het museum kreeg uiteindelijk een combinatie van een statische en dynamische insteek. De zes panelen die het leven van Demedts behandelen zijn eerder statisch. Het eerste paneel bespreekt het leven van Demedts, daarna zijn er twee panelen over Demedts als schrijver-dichter, dan twee panelen over Demedts als cultuurpromotor en zijn rol voor Frans-Vlaanderen en tot slot nog een paneel over het André Demedtshuis.

De zes panelen zijn vastgemaakt op boekenkasten, waarin alle boeken van Demedts, over Demedts en over zijn interessevelden werden/worden verzameld. Vooral de Vlaams-Nederlandse samenwerking en Frans-Vlaanderen en Zuid-Afrika krijgen bijzondere aandacht. Ook werden flink wat tijdschriften waar André Demedts stichter, bezieler of redacteur van was opgenomen. De boekerij wordt stelselmatig aangevuld en verfijnd. Om het raadplegen te vergemakkelijken staat er een leestafel, met flink wat citaten en gedichten van Demedts. Het authentieke bureau en een originele boekenkast van André Demedts staan ook in het André Demedtsmuseum.

Om het André Demedtsmuseum opnieuw integraal deel van het André Demedtshuis te laten uitmaken werd er een vide geïnstalleerd, zodat de benedenverdieping met de bovenverdieping verbonden is. Het prachtige gedicht *Gelegenheidsvers* trekt extra de aandacht naar het André Demedtsmuseum, zoals de bezoeker zelf kan merken.

Dat de vernieuwing van het André Demedtsmuseum broodnodig was, haalde ik aan in mijn toespraak op zaterdagavond: *Demedts is bijna een onbekende*

geworden, ook in de eigen gemeente. En dat terwijl hij nog geen twintig jaar overleden is en in zijn leven een onuitwisbare stempel op het literaire en culturele leven heeft gedrukt. Zijn rol voor de Vlaams-Nederlandse samenwerking, voor de banden met Frans-Vlaanderen en Zuid-Afrika, die rol is niet te evenaren. (...) Daarom is het broodnodig dat Demedts terug een museum kreeg die naam waardig. Een museum dat Demedts moet kaderen, als schrijver, maar evengoed als cultuurpromotor. Geen enkele bezoeker van het Demedtshuis kan nu nog zeggen dat hij niet weet wie André Demedts was.

Speciaal voor de heropening van het Demedtshuis werd de tentoonstelling *Dolen. Onderweg in Europa* van fotograaf Michiel Hendryckx naar Sint-Baafs-Vijve gehaald. De tentoonstelling liep van 18 juni 2011 tot eind augustus. Op zondag 19 juni was er tot slot nog een koffieconcert met het Flanders Records Quartet. Het openingsweekend was goed voor meer dan 500 bezoekers, de zomertentoonstelling van Michiel Hendryckx rondde mooi de kaap van de 3.000 bezoekers af.

In 2012 wordt er een nieuw André Demedtsjaar in het leven geroepen en zal er ook een nieuwe fase aan het André Demedtsmuseum toegevoegd worden. Daarbij zullen flink wat radio- en tv-fragmenten in een interactieve en tweetalige presentatie worden ontsloten. Op die manier krijgt de bezoeker van het André Demedtshuis een nog beter inzicht in het leven en werk van de schrijver-cultuurpromotor.

BESLUIT

Sinds de oprichting in 1983 hebben de vrijwilligers van vzw André Demedts-huis (de vroegere Stichting André Demedtshuis) en de gemeente Wielsbeke steeds getracht om op een toegankelijke manier cultuur naar de mensen te brengen in de geest van ereburger André Demedts. Zoals u kon lezen stonden er al flink wat activiteiten op het programma van het Demedtshuis. En dat is nog maar het topje van de ijsberg. Het André Demedtshuis heeft de afgelopen dertig jaar honderden tentoonstellingen en tientallen koffieconcerten georganiseerd. De koffieconcerten – schitterende kamermuziek door bekende musici in het sfeervolle kader van de Sint-Bavokerk – startten officieel tijdens cultuurseizoen 2001-2002, maar voor die datum werden er ook al concerten georganiseerd. Sinds seizoen 2010-2011 is er een structurele samenwerking met Davidsfonds Wielsbeke/Sint-Baafs-Vijve. De koffieconcerten en de tentoonstellingen werden hier – omwille van het beperkte karakter van dit artikel – slechts zijdelings behandeld. Uiteraard hielp het André

Demedtshuis ook mee aan vele andere Demedts-herdenkingen of -activiteiten. Het was onmogelijk die hier allemaal van naderbij te bestuderen. Ook de tentoonstellingen die de *Juliaan Claerhout-kring* in de afgelopen dertig jaar in het Demedtshuis organiseerde, waren (helaas) niet het voorwerp van dit artikel.¹⁷ In de afgelopen dertig jaar had het André Demedtshuis steeds de bedoeling om via tentoonstellingen, concerten en theater de historische dorpskernsite van Sint-Baafs-Vijve en het cultuurleven in Wielsbeke zelf verder te ontplooien. In de toekomst wil de vzw André Demedtshuis verder die weg bewandelen, zoals André Demedts het zelf gewild heeft. Het mag duidelijk zijn, de boer, hij ploegde voort...

-
- ¹ Om het aantal eindnoten te beperken, wordt telkens op het einde van elk hoofdstuk meegegeven uit welke bronnen de informatie werd gehaald. Voor de meest recente geschiedenis gebruikte ik ook mijn eigen herinneringen, aangevuld met bronnenmateriaal. Hartelijk dank aan Griet Delanghe (cultuurdienst Wielsbeke) voor haar hulp bij het schrijven van dit artikel, Marleen Wullaert voor het ordenen van het archief in functie van mijn onderzoek, Franck De Munster, Geert Eeckhout en Dominiek Wemel van vzw André Demedtshuis voor hun medewerking aan de vernieuwing van het Demedtsmuseum, Hans Claerhout en Carlos Pauwels voor de foto's, Jürgen Dekemele, Alexander Demoor en Nick Krekelbergh als strijdmakkers van het eerste uur en Jan Stevens en Rik Buyse (gemeente Wielsbeke) voor hun vertrouwen tijdens de vernieuwing.
 - ² Een volledig overzicht van Demedts' werken vind je terug in de knappe bibliografie van Demedtskenner Lucien Delange in *Leiesprokkels-Jaarboek 2005-2006*, p. 10-19.
 - ³ Biografie gebaseerd op *De Roets. Historische weekkalender 2012*; Van de Perre R., *André Demedts. Een monografie*, Davidsfonds (Leuven), 1986.
 - ⁴ Archief vzw André Demedtshuis, map 1983; *Persboek André Demedts*, 21-35; *Het Laatste Nieuws*, 3 oktober 1983; *Het Nieuwsblad*, 16 september 1983 en 3 oktober 1983.
 - ⁵ Het duurde echter tot 1990 vooraleer Demedts die prijs kreeg. Hij was toen al ziek en was niet meer in staat zijn prijs persoonlijk af te halen.
 - ⁶ Archief vzw André Demedtshuis, map 1986; *Het Volk*, 8 en 17 maart 1986.
 - ⁷ *Het Nieuwsblad*, 23 juni 1986; *De Standaard*, 23 juni 1986; *Persboek André Demedts*, p. 41-45.
 - ⁸ Archief vzw André Demedtshuis, map 1986.
 - ⁹ *Ibidem*, map 1986; *Persboek André Demedts*, p. 40-46, *Westvlaamse krant*, 26 september 1986; *Het Nieuwsblad*, 29 augustus 1986 en 22 september 1986; *De Standaard*, 22 september 1986.
 - ¹⁰ Archief vzw André Demedtshuis, map 1986.
 - ¹¹ Persmap 'Huldecomité André Demedts 80', archief vzw André Demedtshuis, map 1986; *Het Laatste Nieuws*, 12 april 1986; *Persboek André Demedts*, p. 48.
 - ¹² Archief vzw André Demedtshuis, map 1993; *Het Volk*, 19 juli en 16 augustus 1993; *De Weekbode*, 27 augustus 1993, *Het Nieuwsblad*, 20 en 23 augustus 1993; *Wekelijks Nieuws*, 20 augustus 1993; *Het Laatste Nieuws*, 19 augustus 1993; *Parochieblad*, 11 augustus 1993; *Gazet van Antwerpen*, 21-22 augustus 1993; *De Standaard*, 26 augustus 1993.

- ¹³ Archief vzw André Demedtshuis, map 2003; *Het Volk*, 29 oktober 2003.
¹⁴ Archief vzw André Demedtshuis, map 2006.
¹⁵ *Ibidem*, map 2008.
¹⁶ *Ibidem*, map 2010.
¹⁷ In 1984 was er o.a. de tentoonstelling *Bodemschatten uit Zuid-West-Vlaanderen – balans van 25 jaar opgravingen*, m.m.v. van Philippe Despriet (1 tot 15 december). Tussen 1 en 17 juni 2001 liep er een tentoonstelling naar aanleiding van de twintigste verjaardag van de heemkring: *Twintig jaar sprokkelen langs de Leie*. Het betrof een overzichtsgeschiedenis van de heemkring met ook ruime aandacht voor de figuur van Juliaan Claerhout. Er werd ook een brochure uitgebracht onder redactie van Monique Claerhout en Michaël Delange. Cf. Archief vzw André Demedtshuis, *Het Nieuwsblad*, 2-4 juni 2001; *Het Volk*, 7 juni 2001, *Het Gouden Blad*, 12 juni 2001.

Een van de weinige foto's die we konden onderscheppen over het volkse caféleven van Sint-Baafs-Vijve, genomen voor café De Rust der Toeristen (nu 't Brouwerijtje), bij het kaarterskampioenschap, waarschijnlijk in 1960. De kampioen van de vorige editie, Julien Deleersnyder, geeft de sjerp door aan Roger Belaen. Vlnr: Albrecht Vandenbroucke met Dany Vandenbroucke op de arm, Richard Goesaert, Zulma Carlier, Simonne Belaen, Victor Moerman, Marcel Vandenbossche, Gustaaf Landuyt, Remi Carlier, Suzanne Lefebvre, Lucien Vervaecke (met foto), Julia Meersman en Julien Deleersnyder, Roger Belaen, Gerrit Vandenbroucke, Eric Desmet, Luc Desmet, Etienne Vandenbroucke (met foto) en Roger Vanhoutte (met trompet). (Foto Carine Vandenbroucke, Wielsbeke)